

Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro !

Prof. dr. Dumitru V. MARIN

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

REPERE ISTORIOGRAFICE ÎN CULTURA REGIONALĂ MOLDOVEANĂ MĂRTURISIRE

Orice OM își pune la un moment dat problema rostului său în viață și cam ce-ar mai putea face (dacă nu s-a animalizat). Unii cred că au sădit un pom, alții că au făcut copii, alții că au fost isteți la furat, foarte puțini dacă au fost de folos oamenilor. Cei mai cuprinși intelectual se pot descoperi că au realizat mult mai mult decât au visat. Țsta e cazul meu.

Constat că am împlinit 70 de ani de când „mă plimb” prin limba română, prima poezie fiind scrisă în clasa a VI-a (citită în Cenaclu, în clasă, pe arie) trimisă la publicații pentru copii), primul articol de presă tot pe atunci, și mai toate au zburat unde a crezut să le trimită profesorul meu de română, în mare căutare de talente. Am scris caiete întregi înainte de primul articol apărut pe 3 oct. 1957, în Steagul Roșu – Bacău, pentru care mi-am pierdut și sprijinul acestuia, și afecțiunea fostei mele învățătoare care „n-avea timp ca bibliotecară”.

Plimbare creatoare... cu succes ?

Scociorând sever în sipetul existenței, cred că da! Teza de doctorat (editată), primul roman realizat (Zăpada pe flori de cireș) în istoria Vasluiului, vol. „Bătălia pentru Vaslui-ro”, Cotitura de la Cotu-Donului, Opera Magna 1-7, Vaslui/unde/am fost odată, Mărturii pentru istorie (din cele 66), ziarul și Revista M.C.R., interviurile cu 9 șefi de stat, 17 prim-miniștri, Papa, plus 1488 de mari personalități ale lumii și ale țării, 98000 de pagini scrise și publicate, activitate publică (29 de ani șef de partid ecologist) cu cenacluri, lansări de cărți și sute de adunări în țară și străinătate... Aduag că sunt co-re-întemeietor al UZPR și președinte de filială din 1990 (36 de ani). Am semnat Actul de constituire a Uniunii ziariștilor din Balcani, în 2012.

E ceva!

Dintre cele de patrimoniu, este și revista *Meridianul Cultural Românesc* (ap.1, febr. 2015, 93 colaboratori la primul număr, 183 după un an, 397 după 3 ani, 1200, azi), expresia jurnalismului cultural în plan internațional la care au contribuție 1200 de colaboratori din 32 de țări. După 31 de ani ziarul este online, Casa memorială „Casa bunicului orb” din Bălteni, completează cumva muncile din teren, Muzeul memorial M, incluzând și Coloana timpului = *Spirit stop*, alături de Biblioteca stradală rămân dovezi publice în piatră, iar Reperete istoriografice din MARIN 85, desfășoară o hartă a mișcării culturale moldovene din ultima parte a secolului trecut și din acest sfert de secol. Altă încercare, din 2021, deci anterioară, este cartea „*Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și MCR-7/Vaslui pe harta culturală a lumii*” care cuprinde o antologie impresionantă a scriitorilor străini colaboratori (129 în cele 330 pag.). Aș zice ca Odobescu, odinioară, și eu... in Arcadia ego.

Oricum s-ar privi, am fost conducătorul afirmării culturale a vasluienilor în context național și universal prin ziar, revistă, TVV, radio, operă și activitate directă. Colaboratorii, publicațiile locale conduse de aceștia, din Montreal, Toronto, Melbourne, Roma, Chișinău, Passau, Paris (Le Mans), Londra, Tel-Aviv, Cernăuți, Belgrad, Washington (în SUA), ș.a. rămân ca dovezi peremptorii, așa cum sunt și susținătorii din toate județele Moldovei și principalele mari orașe (65) din România. N-a fost vreun plan deliberat, ci dovada că Meridianul Cultural Românesc, a ocupat nișa jurnalismului cultural de care era așa de entuziasmat poetul George Filip (Montreal), ori prof. universitar dr. Alexandru Ionescu.

Stimate Doamnă
Prof. dr. Dumitru V. Marin,
am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!
Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.
La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelie culturii vasluiene și românești!
Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Filiala UZPR Vaslui

Organizează

Sărbătorile Culturale Marin 85

Momentul final

Marți 28 aprilie 2026:

- lansarea cărții Marin 85 - repere istoriografice în cultura regională moldoveană
- simpozionul internațional
- spectacolul omagial

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 10

/Publicitate pag. 11

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

de la holocaust la comunism

Victimele NKVD, - Tartu, Estonia, 1941

(sursa foto: Quora.com)

Refugiați evrei - WW2

(sursa foto: Historia)

În Ghetou

(sursa foto: Quora.com)

George Topîrceanu și arta echilibrului poetic

În peisajul literaturii române din prima jumătate a secolului al XX-lea, George Topîrceanu ocupă o poziție distinctă, definită printr-o formulă artistică în care umorul, lirismul și observația realistă se întâlnesc într-o sinteză rar întâlnită. Departe de a fi doar „poetul zâmbetului”, cum a fost adesea etichetat, Topîrceanu este un creator de mare finețe tehnică și de subtilitate intelectuală, a cărui operă ascunde, sub tonul jucăuș al versului, o reflecție atentă asupra condiției umane.

Format în ambianța revistei „Viața românească”, sub autoritatea critică a lui Garabet Ibrăileanu și în proximitatea spirituală a lui Mihail Sadoveanu, Topîrceanu a interiorizat exigențele unei literaturi bazate pe măsură, precizie expresivă și rigoare stilistică. Spiritul critic al epocii, confruntările dintre tradiționalism și modernism, precum și dezbaterile privind rolul social al literaturii au contribuit la formarea unei conștiințe artistice lucide, orientate spre echilibru și discernământ.

Născut la București, la 20 martie 1886, într-o familie modestă, cu rădăcini în Transilvania (zona Sibiu), poetul a cunoscut de timpuriu realitățile unei existențe lipsite de privilegii. Oscilația între mediul urban și spațiul rural argeșean a constituit o dublă sursă de inspirație, regăsită ulterior atât în poeziile cu tematică citadină, cât și în evocările naturii și ale universului mărunț al viețuitoarelor.

A urmat cursurile liceelor „Matei Basarab” și „Sfântul Sava”, remarcându-se prin talent literar precoce. Debutul publicistic din 1904, în suplimentul umoristic „Belgia Orientului” al ziarului „Adevărul”, cu poezia „M-am pricopsit”, anunță deja predispoziția pentru ironie și observație socială. În 1905 publică în revista „Dumineca” poezia „Cui să-i spun”, semnând G. Top, consolidându-și treptat profilul literar.

După încercările universitare la Drept și Litere, abandonate din motive materiale, urmează ani dificili, în care lucrează ca funcționar și profesor suplinitor. Aceste experiențe nu reprezintă doar episoade biografice, ci și un rezervor de observații directe asupra vieții sociale, valorificate ulterior în parodii și în poeziile dedicate micii burghezii urbane.

Momentul decisiv al afirmării sale este legat de colaborarea cu „Viața românească”. Stabilizat la Iași în 1911, la invitația lui Ibrăileanu, devine secretar de redacție și se integrează într-un mediu intelectual de prim rang, alături de scriitori precum Gala Galaction, Tudor Arghezi sau Hortensia Papadat-Bengescu. Într-un climat dominat de polemica dintre tradiționalismul asociat lui Nicolae Iorga și modernismul cercului „Sburătorul”, condus de Eugen Lovinescu, George Topîrceanu adoptă o poziție moderată, evitând atât rigiditatea programatică, cât și rafinamentul excesiv al artei pentru artă.

Volumul „Parodii originale” îi aduce consacarea deplină. Departe de a fi simple exerciții ludice, aceste texte reprezintă intervenții critice subtile în dezbaterile literare ale epocii. Parodia topîrceaniană nu distruge, ci corectează; nu ironizează gratuit, ci demască manierismul și retorica goală, pledând pentru naturalețe și autenticitate. În acest sens, parodia devine o formă de critică literară în act, o demonstrație practică a convingerilor sale estetice. Prin volumele „Balade vesele și triste” și „Migdale amare”, poetul reconfigurează balada cultă românească. Dacă tradiția privilegiase eroicul și istoricul, Topîrceanu introduce cotidianul și universul naturii mărunte – insecte, flori, păsări – discret umanizate. În poemul „Balada unui greier mic”, de pildă, destinul fragil al unei insecte devine prilej pentru o meditație delicată asupra efemerității vieții. Sub masca veseliei, textul sugerează compasiunea poetului pentru existențele neînsemnate, ignorate de lume.

Această perspectivă nu are nimic infantil, ci revelează o sensibilitate simbolică: prin intermediul unor imagini simple și al unor situații aparent minore, poetul sugerează tensiunile și fragilitățile condiției umane. Astfel, universul modest al naturii devine un spațiu de proiecție pentru reflecții lirice subtile, în care observația directă se împletește cu melancolia discretă.

Opera sa aparține, prin armonia construcției și eleganța limbajului, unui neoclasicism temperat de realism și de sensibilitate populară autentică. Versificația este de o precizie remarcabilă, iar construcția poetică atestă o stăpânire tehnică sigură. Nu întâmplător, Mihai Ralea îl considera unul dintre cei mai virtuozii făuritori ai versului românesc.

Dincolo de umorul fin, în multe dintre poemele sale se strecoară o tonalitate meditativă. Ironia se împletește cu duioșia, iar observația comică lasă loc unei sensibilități subtile. Această dualitate conferă operei sale o densitate afectivă aparte și o ferește de superficialitate.

Experiența participării la campania din Bulgaria și drama prizonieratului de la Turtucaia, în timpul Primului Război Mondial, marchează profund conștiința scriitorului. Volumele „Amintiri din luptele de la Turtucaia” și „În gheara lor” oferă pagini de sobrietate documentară, lipsite de eroism declamatoriu, animate de un profund sentiment pacifist, în timp ce romanul „Pirin-Planina” îmbină episoade tragice și comice din captivitate, demonstrând capacitatea autorului de a utiliza umorul chiar și în fața adversității.

Bibliografie:

Pe urmele lui George Topîrceanu. Mircea Handoca. București: Sport-Turism, 1983. Amintiri despre G. Topîrceanu. Antologie și prefață de Silvia Popescu. Iași: Junimea, 1987. Constantin Ciopraga. București: Editura pentru literatură, 1966. G. Topîrceanu. Virgiliu Ene. București: Editura Tineretului, 1969.

Bibliotecar, Luciana Macovei
(continuare în numărul următor)

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împăunează istoria locală;

- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- **DVMarin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopol și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

COTITURA...**DE LA COTUL DONULUI**

(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)

Război - dragoste - tragedie - istorie - viață**Timpuri în momente alternative**

(continuare din numărul trecut)

E. Războiul a trecut;**au rămas lipsuri, foame ...comuniști****c. Înfruntări. Cu ZB de gât**

Cum lui Vasile nu-i plăcea să-l ia cineva cu „băi” ca pe oricine, cum milițianul era mai tânăr, și mai ales acum când acesta își scotea pușca de la spate, mai mult de frică, țaranul îi arse doar o singură palmă, dar o palmă zdravănă ca o lopată, și copilul Trică, martor la eveniment, se mira cum milițianul nu mai nimerea să se ridice de prin praf, iar după câteva mișcări haotice își lăsă pușca și cascheta și o luă la fugă spre Lehancea tot zicând „nu mai da, nea Vasile, nu mai da” și tot repeta aceste vorbe, pentru că Vasile, intuind că dacă îi ia pușca va fi învinuit că a dezarmat pe omul regimului și evident, pedepsit, deci, îi luă arma și, după el, strigând și el la rândul lui:

- Măi, Ciocoiu, stai măi să-ți dau pușca, stai măi.

Dar, pentru că vorbeau în același timp, nu se înțelegeau și vreo jumătate de km au tot alergat unul după altul, cu copilul martor după ei. În apropierea celor 2 fântâni deasupra satului Răcușana, s-au oprit dintr-odată amândoi:

- Na-ți măi pușca, fă ce vrei cu ea, dacă vrei, împușcă-mă.

Milițianul prinse de centură pușca, se uită la cel care l-a făcut una cu pământul, știind că nu are cartuș pe țevă, dar privind și copilul care se lipise de taică-său, trase adânc aer în piept, chibzui în sinea lui ceva, și zise:

- Da, dar te iau la post...

- Faci cum vrei, de acum în acolo, dar dacă ai nevoie de prieteni, am să-ți fiu prieten.

Mai făcură, în tăcere cam vreo sută de pași, după care milițianul:

- Măi, nea Vasile, hai să uităm amândoi, ce-a fost.

- Atunci, hai înapoi la mine acasă să bem oleacă.

Întâmplarea a fost cu folos reciproc: au devenit prieteni și s-au respectat cât a mai rămas milițianul pe aceste meleaguri. Copilul a reținut lovitura cu palma cât lopata, încât milițianul se tot căuta prin praful de la poartă și alergătura celor doi, fără să se înțeleagă: „nu mai da, nea Vasile, nu mai da... stai, măi, stai măi, să-ți dau pușca”.

d. Altă mărturie reală

Trică a lui Vasile a Mărioarei terminase clasa a X-a la Liceul de la Podu Turcului, dar era trimis cu vitele pe islazul satului de lângă apa Zeletinului. Era vară, cald, ghiolul de lângă o cioată de salcie, aproape, și repede s-au strâns 15-16 copii de diferite vârste la zbenguială. Nu se ținea cont nici de vârstă, unii împliniseră și 20 de ani, nici de studii, ori altceva, alții de 7-8 ani. Ca oricând, în asemenea situații se fugăreau, se împroșcau cu nămol, se luau la trântă cu nămolul lunecos pe ei, își aruncau tot felul de vorbe de duh sau chiar înjurături dar nu se luau la bătaie.

La un moment dat un pișpirică (copil mai mic) descoperi o țevă de fier lângă ghiol, iar Trică dezgropă acolo o pușcă militară despre care nici nu știa dacă are încărcător sau nu.

La vreo 3 ore după ce tot purtase pușca după

el, cu aceasta legată de gât și pe bicicletă, mânându-și cele 18 oi și 3 vaci, în hărmălia iscată de tălângi, clopoței, pocnet de bici, zbierăte, mugete și strigături ale păzitorilor care se îndreptau spre casă, toate fierbând în căldarea satului, feciorul lui Vasile dădu să intre pe poarta casei, când apăru dintr-odată fostul rănit de la Țiganca, pățit în neplăcerile cu organele stăpânirii.

- Ce-i cu asta, Ticule ?

- Am capturat-o...

Dar dintr-odată se abătu asupra sa palma cât lopata a părintelui și chiar văzu stele verzi, pentru prima dată în viață, pentru că tatăl său nu-l bătea niciodată. A stat el să mai primească vreo câteva palme, dar tot văzând la stele verzi, și la îndemnul mamei, o luă la fugă spre nucii din deal, înjurat rău de gospodăru:

- Să pleci imediat cu nenorocirea asta de la casa mea. Vrei să mă bagi la pușcărie ?

Adevărul momentului era că se desfășura cea mai aprigă prigoană împotriva celor care aveau sau găseau armament de orice fel și nu-l predau autorităților. Era de ajuns o sesizare a cuiva ca oricare sătean să ajungă la pușcărie pe ani mulți, și Vasile știa bine asta. Atât i-a mai spus fiului, refugiat printre butucii de vie:

- Să pleci imediat cu ea la Miliție.

Deși se înnopta, Trică își atarnă imediat pușca de gât și orbecăind cu bicicleta pe drumul de țară numai hopuri și hârtoape ajunse la postul de miliție unde-l trezi pe șeful de post. Acesta se îngrozi imediat ce văzu arma, îl puse să povestească de mai multe ori cum a descoperit-o, zicându-i:

- Știu că ești un elev bun la carte, îl cunosc pe tată-tău, dar și pe tine, sper să nu spui vreo minciună, că intrăm amândoi la apă. Ia și scrie cu lux de amănunte, stai aici; și încuie ușa. În fapt adolescentul era arestat și chiar a fost ținut toată noaptea sub cheie, în timp ce milițianul a tot dat telefon la Regiunea cu sediul la Bacău, la un moment dat impricinatul auzind: „îl cunosc eu, e un element bun, elev silitor și fiul unui membru de partid. Ordonăți cum să procedez?”.

Om de treabă, milițianul l-a ținut pe elev până dimineață, când i-a dat drumul, zicându-i „te duci la școală, să nu absentezi, nu spui nimănui nimic, dar apoi vii din nou aici și mă aștepți. Să nu cumva să faci altfel că intri și tu și nenea Vasile la pârnaie”. De fapt sergentul-milițian s-a deplasat la Giurgioana și a anchetat dacă cele povestite de elevul descoperitor de arme a spus adevărul.

Trică cel amator de arme, ajuns soldat la o unitate de transmisii după liceu, a rămas în amintire cu stelele verzi pe care le-a văzut după loviturile năpraznice ale tatălui, prima bătaie cu adevărat, îngrozit că va face pușcărie și care a păzit apoi postul de miliție toată noaptea știind că fiul său va fi arestat.

Copilul minor atunci, a scăpat de închisoare, dar, dacă el ar fi tolerat în gospodărie arma descoperită accidental în albia pâraului, el nu mai scăpa de închisoare câțiva ani buni. Se instala comunismul, cu legile și prigoana specifică. Stelele verzi l-au făcut, poate, pe Trică mult mai înțelept...

(continuare în numărul următor)

aparitii**tipografice...**

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Frgmente din viitorul număr MCR

La rubrica *Poezie*

Angela MIHAI STOIAN, Veronica RUSU- BUCICO, Gabriela Ana BĂLAN, Radu BOTIȘ, Mircea Dorin IS-TRATE, Marin Rada, Ionel DORIN, Gabriela MARIN, Lăcrămioara-Iolandina IVAN, Simon SALCA, Vasile Dan MARCHIȘ, Mimi ROTARIU, Simion FELIX MARȚIAN, Mihai ANDONESCU, Vasile LARCO, Cornelius DRĂGAN, Nicu DOFTOREANU, Angelica MANOLE, Mircea VIȘESCU, Vasile LUCA, Leonard CIUREANU.

SCRIITORUL ȘI JURNALISTUL ILIE SEREDIUC a construit Cuvântul Românesc pe meridianele lumii!

...Ilie Serediuc s-a născut în ziua de 21 iulie 1950. A locuit și copilărit într-un mic sat din nordul României în județul Suceava (fostul raion Dorohoi). Satul Slobozia este așezat la poalele dealului Pleșa pe valea râului Siret și a fost ctitorit de un mic grup de răzeși plecați din zona orașului Cernăuți (sudul Ucrainei de astăzi) pe motivul neînțelegerilor cu arendașii agricoli. Străbunicul meu din partea tatălui, a fost unul dintre ctitorii Satului Slobozia....

OMUL SUPERLATIVELOR

Pagini închinare cu pietate unui personaj
remarcabil, cu numeroși ani rodnici în suflet (85)
și cu foarte multe împliniri în viață.

Copil fiind, a purces pe treptele vieții din străvechile plaiuri colinare moldave care au modelat pe stema Giurgioanei (localitatea natală), drumurile pline de învățăminte trasate cu deosebită băgare de seamă prin seninul sălilor de clasă din satul natal.

Nică D. LUPU, Brănești

CV LITERAR

M-am născut în satul Florești, județul Vaslui, la 13 ianuarie 1960, al patrulea copil al unei familii de agricultori simpli, dar harnici.

Copilăria mea însă nu a purtat lumina pe care o merită orice copil. La doar nouă ani, părinții m-au dat spre adopție, așa cum ai trece din mână un obiect. Durerea aceluia moment avea să lase urme adânci, iar despre el vorbesc, cu sinceritate, în cartea mea Drumul către casă....

Viorica CÂMPEANU LAURENT

Poveste țesută la lumină cu firele vieții
din întuneric

Pentru Gheorghe Mavrichi anul

2024 a fost unul, fără nicio exagerare, fantastic, un an de poveste care a adus la lumină povestea unui vis împlinit, concretizat prin apariția cărții sale fenomen, „Autograf pe univers. Din miezul pământului” (Editura Sfera)...

Gabriela Ana BĂLAN (Bârlad)

Lacrima Iosefina Schirger sau când lucrurile își fac temniță
din propria lor realitate - Petru Ababii în dialog cu autoarea
Și oare mai renaște iubirea?

Depinde de om și de tristețile lui. Căci îndelungile întristări
paralizează în așa măsură elanul iubirii, încât te întrebi
dacă tristețea nu este un reflex al morții, precum iubirea
este al vieții. (Emil Cioran)

- Orizonturile noastre sunt atât de incontestabile încât se văd și
cu ochii închiși și cu atât mai mult, deschiși. Văd și inimile.
Gemene. Sau le simt. Pe cele invizibile și imaginate mai mult
le simt cu inconștientul, cu intuiția. E sinistru când toamna
devine pentru om absolută, adică o capcană care nu oferă nicio
perspectivă de evadare din strânsoarea ei!...

Petru Ababii

La Bârlad a fost omagiat Constantin Brâncuși

„Patria mea este pământul care se-nvârtește, briza vântului,
norii care trec” - Constantin Brâncuși

Anul 2026 a fost declarat Anul ” Constantin Brâncuși”,
în semn de prețuire a unuia dintre cei mai mari sculptori ai lumii,
de la nașterea căruia au trecut 150 ani (născut la 19 februarie
1876, în localitatea Hobița, județul Gorj – decedat la 16 martie
1957, la Paris). Prin acest demers, Ministerul Culturii
încurajează organizarea de activități în
toată țara, cu scopul de a se valorifica
moștenirea spirituală a sculptorului Con-
stantin Brâncuși, personalitate
emblematică a artei moderne universale...

Vasile Chelaru

Aniversări

Valeria Manta-Tăicuțu

N. 20 ianuarie 1956, în Comănești, județul Bacău. Profesoară, poetă, proza-
toare, tra-ducătoare, critic literar, dra-
maturg, editor. Este fiica Mariei-Florența
(n. Asandului), cas-nică, și a lăcătușului-
mecanic Titi Manta, un opozant al regimu-
lui comunist, care l-a condamnat și
încarcerat la Jilava. Din această pricină,
copilăria și adolescența i-au fost marcate
de tot soiul de privațiuni, care nu au
dezarmat-o însă, ci, dimpotrivă, au
ambicionat-o să fie mereu printre primii la
învățătură și la activitățile extrașcolare. ...

Cornel Simion GALBEN

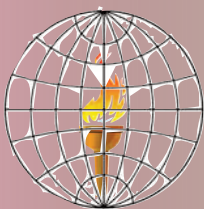
MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC

ROMANIAN CULTURAL MERIDIAN

MERIDIEN CULTUREL ROUMAIN

Румынский культурный Меридиан

RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN

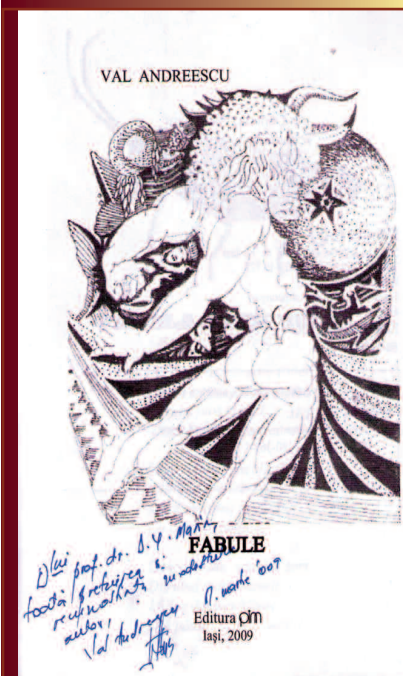

An XI, Nr. 3-4, (43-44) iulie - decembrie
2024

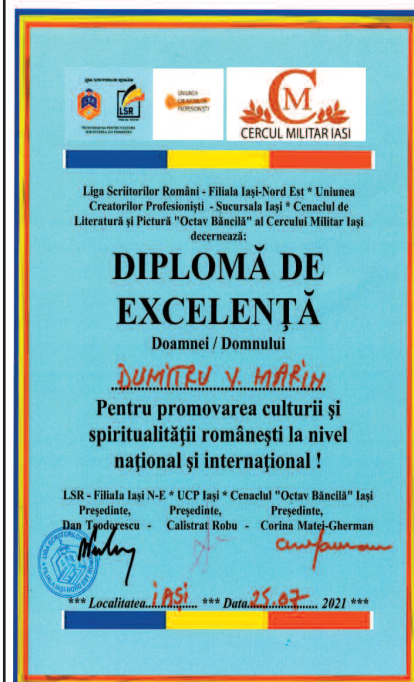
Director: Prof. dr. Dumitru V. MARIN

VASLUI

AUTORITATEA

AUTOGRAFELOR

Horoscopul lunii

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) Începutul de an a fost foarte bun pentru tine. Ai recuperat energie.</p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) Banii vin firesc. Trebuie doar să păstrezi relațiile de afaceri.</p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) Noul an promite noi direcții în viitorul fi- nanciar.</p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) Începe o perioadă de activități care-ți vor multiplica venitul.</p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) Trebuie să-ți cana- lizezi energiile. Vei depăși greutățile.</p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) Ai o stare temporară de apăsare creată de pro- bleme financiare.</p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) Te-ai maturizat și te apropii de o cotitură în viață.</p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) Depinzi de imaginea egoului din mintea ta. Vei trece greu această stare.</p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) Ai depășit orice nesiguranță care-ți ob- tura drumul.</p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) Unele revelații vin mai târziu dar niciodată nu e prea târziu.</p>	<p>Vărsător (21 ian.- 20 feb.) Veți trece de pro- bleme dar urmele rămân.</p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) Se anunță un an tumul- tos din punct de vedere financiar.</p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

După data de ...

CRONICA AI

...cu Open AI

Local

„Județul Vaslui, faultat grav la bani după calculele bugetare bazate pe recensământ” – nemulțumiri în administrațiile locale privind fondurile primite.

„A murit profesorul de clarinet Ifitimie Căuneac” – vestea a întristat comunitatea culturală din Vaslui.

„Mașină de 10.000 de euro furată din Marea Britanie, depistată de polițiști în trafic la Vaslui”.

„Doi bărbați din Ferești arestați după ce au omorât un câine și au rănit altul” – caz investigat de poliție.

„Un nou medic specialist în chirurgie oro-maxilo-facială la Spitalul Municipal Bârlad”

„Apel al pompierilor către vasluieni după înmulțirea incendiilor de vegetație”.

„Un alt pas către scoaterea păcănelor din Vaslui: proiectul de hotărâre a intrat în consultare publică”

„Bărbat din Vaslui și-a anunțat moartea pe Facebook, supărat că primăria nu i-a plătit lucrările” – caz tragic investigat de autorități.

Intern

Carburanții se scumpesc din nou în România. Prețul motorinei a crescut în majoritatea orașelor mari din țară. Specialiștii spun că scumpirea ar putea influența prețurile produselor și transportului.

Guvernul alocă peste 207 milioane de lei pentru consolidarea seismică a unor clădiri. Fondurile vor fi folosite pentru reabilitarea unor clădiri istorice și administrative din mai multe orașe. Proiectele urmăresc creșterea siguranței în caz de cutremur și eficiența energetică a clădirilor.

Un sondaj arată nivelul de încredere al românilor în liderii politici. Conform cercetării INSCOP, liderul AUR George Simion se află pe primul loc în clasament. Pe următoarele poziții apar președintele Nicușor Dan și premierul Ilie Bolojan.

ANM anunță schimbări importante ale vremii în România. Meteorologii prognozează temperaturi peste media perioadei la începutul lunii martie. Ulterior sunt așteptate răciri și ploi în mai multe regiuni ale țării.

Procurorii DIICOT au descoperit o fabrică ilegală de țigarete la Timișoara. Ancheta a dus la confiscarea a sute de baxuri de țigarete și tone de tutun. Cazul vizează activitatea unui grup infracțional implicat în contrabandă.

Transportatorii și agricultorii cer reducerea taxelor la carburanți. Ei spun că scumpirea benzinei și motorinei afectează costurile de producție și trans-

port. Guvernul analizează posibile măsuri pentru a reduce impactul economic.

România se pregătește pentru participarea la Eurovision 2026. Artista Alexandra Căpitănescu va reprezenta țara cu piesa „Choke Me”. Concursul va avea loc în mai 2026 la Viena.

Analize economice arată evoluții importante pe piețele financiare. Specialiștii urmăresc schimbările din economie și influența acestora asupra României. Evoluțiile internaționale pot afecta investițiile și politica financiară a țării.

Extern

Războiul dintre SUA, Israel și Iran se intensifică în Orientul Mijlociu. Lovituri aeriene și atacuri cu rachete au avut loc în mai multe zone din Iran și din regiune. Conflictul a provocat sute de victime și riscă să destabilizeze situația geopolitică globală.

Prețul petrolului crește pe fondul tensiunilor din Golful Persic. Criza din zona Strâmtoării Hormuz a creat temeri privind întreruperea livrărilor de petrol. Piețele energetice mondiale au reacționat imediat prin creșterea prețurilor.

Peste 700 de zboruri anulate din cauza conflictului din Orientul Mijlociu. Mai multe spații aeriene din regiune au fost închise pentru siguranță. Companiile aeriene au fost nevoite să devieze sau să anuleze rutele dintre Europa, Asia și Orientul Mijlociu.

China anunță creșterea bugetului pentru apărare. Guvernul chinez a decis o majorare de aproximativ 7% a cheltuielilor militare. Decizia reflectă tensiunile geopolitice și competiția strategică globală.

Piețele financiare mondiale devin instabile. Investitorii reacționează la conflictul militar și la creșterea prețurilor energiei. Mulți se orientează către active considerate mai sigure, precum aurul.

Tehnologia mobilă atrage atenția la Mobile World Congress 2026. Unul dintre cele mai apreciate dispozitive prezentate a fost noul smartphone Samsung Galaxy S26 Ultra. Dispozitivul a câștigat premiul „Best in Show” pentru inovație tehnologică.

Libertatea presei este în scădere în mai multe regiuni ale lumii. Un raport internațional arată că presiunile politice asupra mass-media s-au intensificat. Situația este discutată mai ales în contextul evoluțiilor politice din Statele Unite și America Latină.

Europa urmărește cu îngrijorare evoluția conflictului din Orientul Mijlociu. Liderii europeni analizează impactul economic și politic al războiului asupra regiunii. Se discută inclusiv posi-

bilitatea unei strategii de reducere a tensiunilor.

Creșterea tensiunilor geopolitice influențează economia globală. Crizele militare și energetice determină schimbări în comerțul internațional și în piețele financiare. Economiiștii avertizează că instabilitatea ar putea afecta creșterea economică mondială în 2026.

Știință și tehnologie

Cercetătorii se apropie de producerea energiei prin fuziune nucleară. Reactoare experimentale precum EAST și KSTAR au reușit să mențină plasma stabilă pentru perioade record, un pas esențial pentru energia de fuziune.

Proiectul internațional ITER din Franța continuă să dezvolte tehnologia care ar putea produce energie aproape nelimitată.

China accelerează dezvoltarea tehnologiilor avansate precum AI și computere cuantice. Noul plan economic al țării pune accent pe inteligența artificială, robotică, biomedicină și rețele 6G. Guvernul vrea să consolideze poziția Chinei ca lider global în tehnologie.

Interfețele creier-computer ar putea deveni comune în câțiva ani. Cercetătorii chinezi spun că tehnologia ar putea fi folosită pe scară largă în 3-5 ani pentru a ajuta persoane paralizate sau amputate. Testele clinice arată deja rezultate promițătoare în restabilirea mobilității și comunicării.

Un vaccin experimental împotriva malariei bazat pe tehnologia mRNA arată rezultate promițătoare. Noul vaccin este conceput să atace parazitul în ficat, unde începe infecția. Cercetătorii speră că această metodă ar putea reduce semnificativ numărul de decese provocate de boală.

Astronomii au descoperit o galaxie alcătuită aproape complet din materie întunecată. Obiectul cosmic CDG-2 are o luminozitate extrem de mică și este compus în proporție de aproximativ 99,9% din materie întunecată. Descoperirea ar putea ajuta oamenii de știință să înțeleagă mai bine această componentă misterioasă a universului.

O cometă interstelară descoperită recent conține cantități neobișnuit de mari de alcool. Studiile asupra cometei 3I/ATLAS sugerează că astfel de molecule pot exista în cantități mari în spațiul interstelar. Descoperirea oferă indicii despre modul în care se formează plan-

etele și sistemele stelare.

Cercetătorii au demonstrat că un laser poate schimba polaritatea unui magnet. Experimentul ar putea duce la dezvoltarea unor circuite electronice mult mai rapide și eficiente. Tehnologia ar putea influența viitoarele generații de memorie și calculatoare.

Un nou tip de vaccin bazat pe „DNA origami” este testat de oamenii de știință. Platforma numită DoriVac utilizează structuri de ADN pentru a livra vaccinul către celulele sistemului imunitar. Cercetătorii cred că această tehnologie ar putea deveni o alternativă puternică la vaccinurile mRNA.

Guvernul britanic investește milioane de lire într-un nou laborator pentru cercetarea inteligenței artificiale. Scopul este accelerarea descoperirilor în domenii precum medicina, transportul și analiza datelor. Laboratorul va colabora cu universități și companii pentru dezvoltarea tehnologiilor de ultimă generație.

Cercetările recente la scară atomică permit observarea materialelor cu o precizie fără precedent. O tehnică nouă de imagistică atomică oferă detalii despre modul în care electronii și atomii interacționează în materiale. Descoperirea poate ajuta la dezvoltarea unor materiale și dispozitive electronice mai performante.

surse:

Digi24 – <https://www.digi24.ro>

Libertatea – <https://www.libertatea.ro>

Observer News (Antena 1) – <https://observernews.ro>

Știrile ProTV – <https://stirileprotv.ro>

Jurnalul – <https://jurnalul.ro>

Bursa – <https://www.bursa.ro> Antena 3

CNN – <https://www.antena3.ro>

Presă și agenții internaționale

Reuters – <https://www.reuters.com> Radio

România Internațional – <https://www.rri.ro>

Rador (agenția de presă a Radio România) – <https://www.rador.ro> Publicații de știință

și tehnologie

Popular Mechanics

– <https://www.popularmechanics.com>

ScienceDaily

– <https://www.sciencedaily.com>

SciTechDaily – <https://scitechdaily.com> Do-

herty

Institute (publicații științifice)

– <https://www.doherty.edu.au>

Ohio University News

– <https://www.ohio.edu/news>

Alte surse informative

Romania Insider – <https://www.romania-insider.com>

Wikipedia (pentru verificări generale de

context) – <https://www.wikipedia.org>

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

În ghiarele represiunii Memorialul doctorului Valeriu Lupu

(continuare din numărul trecut)

Trista experiență studențească

Situația se va repeta mai târziu când, student în anul al doilea al Facultății de Medicină din Iași fiind, are loc un eveniment legat de viața studențească care merită să fie relatat pentru ineditul și semnificația sa. Pe vremea aceea întreg tineretul țării era înrolat obligatoriu în structuri politico-ideologice specifice vârstei; șoimii patriei – pentru cei de grădiniță și primele clase ale învățământului primar (clasele I-a și a II-a), pionieri - pentru ultimele clase ale învățământului primar și învățământul secundar sau gimnazial (clasele V-VII apoi a VIII-a), utemiști și uteciști (membri ai Uniunii Tineretului Muncitoresc și apoi ai Uniunii Tineretului Comunist) ca adolescenți și apoi ca studenți ai diverselor forme de învățământ universitar în faimoasa Uniune Generală a Studenților din România. Tinerii muncitori sau țărani, înrolați și ei în organizațiile de tineret, puteau să accedă apoi în organizațiile de bază ale Partidului Muncitoresc Român (PMR), redenumit apoi Partidul Comunist Român (PCR), desigur după o selecție riguroasă.

Atitudinea și mișcările tineretului (studios mai ales), erau atent supravegheate și îndrumate de către structurile de partid, așa încât, Valorea, proaspăt ales ca secretar UTC pe an (era în anul II de facultate) și primind tot felul de indicații, s-a trezit într-o ședință UTC (la care participa și decanul facultății) împreună cu activul de partid, să conteste dreptul partidului de a se implica în viața de organizație studențească, pentru că membrii ei (pretindea el), au maturitatea necesară pentru a-și coordona viața și activitatea, fie ea și politică. Ceea ce a urmat, a fost o reacție violentă din partea decanului și a membrilor de partid, stigmatizându-l pe Valorea ca nefiind suficient lămurit și pregătit în disciplina de organizație și a realităților politice din țara noastră, unde PCR este forța conducătoare având ca bază ideologia marxist-leninistă, singura ideologie deținătoare a adevărului absolut și cea mai înaintată doctrină socială a vremii etc.

Privite lucrurile prin prisma realităților acelor vremuri, se poate spune că Valorea a avut noroc și pronia cerească l-a ocrotit. Pentru că, numai cu câțiva ani înaintea evenimentului relatat, pentru o asemenea atitudine publică ar fi fost exmatriculat și arestat imediat și trimis în unul din centrele de reeducare ale vremii, adevărate penitenciare ale groazei care (din fericire pentru Valorea) își diminuaseră oarecum impactul după amnistia politică din anul 1964.

Zbuciumul sufletesc însă și teama unor consecințe, marcau viața de zi cu zi și, după ani, are convingerea că rezultatul ar fi fost altul dacă nu ar fi beneficiat de sprijinul moral a doi colegi de mare noblețe sufletească. Este vorba de colega lui de grupă, Evelina Mândru, o persoană de o delicatețe, inteligență și bunătate sufletească cu totul deosebită și Florin Cristogel, un spirit boem, de un optimism și bună dispoziție incurabile, de asemenea coleg de an. De o colegialitate desăvârșită, erau singurii cărora Valorea le-a dezvăluit zbuciumul sufletesc prin care trecea. "O să fie bine, ai să vezi" îl consola Lia, cu vocea ei blândă și puternic afectată și "Ia mai dăi încolo,

nu-ți pune mîntea cu ei" îl îndemna Florin, completând convingător pledoaria cu câte o expresie neaoșă din bogatul nostru folclor.

Le poartă și astăzi o duioasă amintire, plină de recunoștință, pentru că și atitudinea lor empatică avea candoarea, inocența și generozitatea vârstei care nu cunoaște obstacole. Evelina (Lia), căsătorită Moraru, va face o strălucită carieră universitară prin ținuta și prestația ei academică, devenind profesor chiar la facultatea la care a învățat, iar Florin, cu flerul său clinic și spiritul său pragmatic dar și optimist, își va onora profesia făcând o frumoasă carieră în domeniul urgențelor și terapiei intensive într-un spital de copii cu rang universitar.

Până la urmă intervenția sa publică se va solda cu noi alegeri, marginalizarea sa în cadrul organizației, iar în subsidiar, reactivarea dosarului care, bănuia el, a fost adus la zi, iar Valorea va deveni subiect de urmărire operativă din moment ce, nu peste mult timp, a fost chemat la o întrevedere cu securistul institutului, un ofițer cu grad de căpitan, pe numele lui D..., un om foarte de treabă la prima vedere. Prima discuție a fost una amiabilă, ofițerul declinandu-și de la început calitatea și după o introducere scurtă i-a propus colaborarea în sensul că, periodic (la 1 – 2 luni), sau ori de câte ori este nevoie, să întocmească o notă informativă privind atmosfera din anul său de studiu, eventuale atitudini și manifestări ostile ale colegilor, comentarii potrivnice liniei politice a regimului și evenimentelor din țară sau străinătate.

Valorea și-a dat seama imediat că nu informațiile lui erau ținta, ci el însuși. Era o modalitate prin care putea fi ținut sub control. Numai că Valorea, nu numai că nu viza persoane în notele sale, dar prezenta lucrurile ce priveau viața de student cu neajunsurile sale, mai ales că el însuși, ca și mulți dintre colegii săi erau nevoiți să lucreze vara pentru a strânge ceva bani pentru următorul an de studiu. Ofițerul a sesizat această tehnică, dar nu a avut nici o reacție și spre cinstea lui nu a întreprins nimic și nici nu a forțat lucrurile în vreun fel.

Situația avea să se perpetueze până în anul IV când, conform uzanțelor vremii, s-a încercat înscrierea lui în partid, mai ales că poziția lui în an era una fruntașă ca rezultate, iar pentru evoluția în plan social în acele vremuri, a fi membru de partid (știa toată lumea), era o condiție necesară pentru a avea un loc privilegiat și o perspectivă în societate.

De aceea, cred cu tărie astăzi că este o ipocrizie fără seamăn din partea celor care pretind altceva, pentru că nu puțini erau cei care profesau ideile comuniste din convingere, chiar dacă bună parte dintre ei o făceau din oportunism. Dacă exista o asemenea propunere de a deveni membru de partid, nimeni nu ar fi spus nu, pentru că în acele vremuri refuzul și abținerea erau interpretate cel puțin ca imaturitate politică, dacă nu chiar opoziție, cu consecințe asupra evoluției celui în cauză conform principiului lui Adolf; „cine nu este cu noi, este împotriva noastră”.

**Valeriu Lupu – doctor în științe medicale
(continuare în numărul următor)**

COMUNICAT DE PRESĂ

**Muzeul „Vasile Pârvan” Bârlad
vă invită la vizionarea unui nou film
din cadrul proiectului KineDok
powered by One World Romania, ediția a 11-a.**

KineDok este un program unic în Europa, desfășurându-se concomitent în țările partenere: Republica Cehă, Slovacia, Ungaria, Croația și România.

Spre deosebire de alte evenimente ce promovează filmul documentar, proiectul KineDok vizează nu doar publicul cinefil, ci în egală măsură și pe cel non-cinefil, care nu frecventează în mod obișnuit festivaluri de film sau alte proiectii de film documentar.

Selecția din acest an reunește filme care explorează trecutul pentru a înțelege mai bine prezentul, urmăresc transformări personale intime.

Duminică, 15 martie, ora 11.30 la sediul central al muzeului, vă invităm să vizionați, în cadrul programului european KineDok powered by One World Romania, filmul Nu sunt tot ce-aș vrea să fiu (I'm Not Everything I Want to Be), Regia: Klára Tasovská, producție Republica Cehă, Slovacia, Austria, 2024.

Bazat pe arhiva și jurnalele fotografice realizate de Libuše Jarcovjáčová, „Nu sunt tot ce-aș vrea să fiu” investighează cum arta poate fi o unealtă de eliberare de sub represiune – fie ea familială, socială sau autoimpusă.

Acest documentar, care se întinde de la Primăvara de la Praga din 1968 și până la căderea Zidului Berlinului în 1989, aruncă lumină asupra a ce însemna să fii o artistă queer într-o perioadă plină de tulburări în istoria Europei. Filmul o urmărește pe fotografa Libuše Jarcovjáčová în călătoria ei de autodescoperire, atât în ceea ce privește identitatea, cât și sexualitatea. Prin povestea sa plină de viață, melancolie și, în cele din urmă, catharsis, „Nu sunt tot ce-aș vrea să fiu” ne arată cum o persoană care se consideră obișnuită poate deveni un artist extraordinar.

* Acest film nu este recomandat celor cu vârsta sub 15 ani.

Organizator național Asociația One World Romania.

Organizator local dr. Mircea Mamalaucă

PARTENERI INTERNAȚIONALI Institute of Documentary Film (Republica Cehă), Filmtopia (Slovacia), Anthropolis (Ungaria), Restart (Croația), CU SPRIJINUL Programului Europa Creativă - MEDIA al Uniunii Europene, Centrul Național al Cinematografiei

Adresele la care se pot obține informații privitoare la filmele KineDok.

email: muzeuparvan@gmail.com

http://www.muzeuparvan.ro/

http://www.youtube.com/c/MuzeulVasileParvan

https://www.facebook.com/muzeul.vasileparvan

Partener media: Jurnal FM, Media TV, Bârlad Online, Vremea Nouă.

Benoni Todică – Promotor al culturii române și al tradiției moldovene în diaspora australiană

-fragment-

Născut la 23 noiembrie 1952 în satul Iezer, comuna Puiesti, județul Vaslui, spațiu reprezentativ pentru matricea culturală a Moldovei, Benoni (Ben) Todică aparține acelei generații de români care, deși au trăit o mare parte a vieții în diaspora, au continuat să cultive și să promoveze valorile spirituale ale culturii române.

În anul 1980 s-a stabilit în Australia, unde și-a construit nu doar un destin personal, ci și o misiune culturală. Într-un context multicultural specific societății australiene, comunitatea românească a simțit constant nevoia de a-și conserva identitatea lingvistică și spirituală. În acest cadru, activitatea publicistică și mediatică a lui Ben Todică s-a afirmat ca o formă de punte culturală între România și diaspora românească.

Activitatea sa jurnalistică și culturală se desfășoară pe mai multe planuri: publicistică, producție media, activitate editorială și participare la viața culturală a comunității românești din Australia. Un rol important l-a avut implicarea sa în programele de radio comunitar dedicate românilor, încă din anul 1993, unde a realizat emisiuni culturale, interviuri și prezentări de carte, contribuind la promovarea literaturii, istoriei și tradițiilor românești.

În această activitate de promovare a valorilor culturale românești, un loc central îl ocupă colaborarea cu revista Meridianul Cultural Românesc, fondată și coordonată de istoricul și publicistul Dumitru V. Marin. Revista s-a afirmat ca o platformă culturală de referință pentru promovarea culturii regionale moldovene și pentru dialogul dintre cercetătorii, scriitorii și publiciștii români din țară și din diaspora.

Prin contribuțiile sale publicistice, prin promovarea revistei în mediul online și prin prezentările realizate în cadrul emisiunilor radiofonice, Ben Todică a sprijinit difuzarea ideilor și studiilor publicate în MCR în rândul românilor din Australia și din alte spații ale diasporei. În acest sens, activitatea sa poate fi considerată o formă de diplomatie culturală informală, prin care patrimoniul spiritual românesc este adus în atenția unui public multicultural.

Cultura română în Australia s-a dezvoltat, de-a lungul deceniilor, prin eforturile comunității românești organizate în jurul unor instituții culturale și religioase. Un rol important îl au bisericile ortodoxe românești, precum Romanian Orthodox Episcopate of Australia and New Zealand, care funcționează nu doar ca centre religioase, ci și ca spații de conservare a limbii și tradițiilor românești.

În același timp, activitatea culturală este susținută de organizații comunitare precum Romanian Community Council of Victoria, care organizează evenimente culturale, comemorări istorice și manifestări dedicate sărbătorilor naționale românești.

În mediul literar și jurnalistic al diasporei australiene se regăsesc numeroși autori români care contribuie la menținerea unei prezențe culturale românești active. Între aceștia pot fi amintiți scriitorii și publiciști precum Ioan Miclau și George Roca, cunoscuți promotori ai literaturii române în spațiul australian, sau Daniel Ioniță, poet, editor și traducător, implicat în promovarea poeziei române în limba engleză.

(textul integral va apărea în revista MCR)
(Material primit de la Georg Barth)

O FEMEIE SINGURĂ

Despre Destin voi scrie

Despre destinul meu, de femeie singură care a răzbit în ciuda unor imense greutăți! Să vă ajute, să vă inspire! Să nu vă lăsați învinse și să vedeți mereu Dragostea și Dreptatea!

Să aveți împlinite misiunea de Femei și Mame!

Mi-e frig și foame, nu mai știu de când nu am mâncat sau de când nu m-a întrebat cineva dacă mi-e foame... leșin în sala de clasă și dna învățătoare își amintește și azi cum m-a readus la viață cu o ceașcă de lapte cald. Altădată leșin singură, acasă, mă trezesc amorțită pe jos și încep să cred că așa trebuie și așa e viața.

Nu îmi plac spitalele, ce caut la liceul sanitar? Eu, toata viața o premiantă refuz să învăț, doar să scap! Nu îmi ajung oasele mele dureroase și propria suferință, trebuie să o văd și pe a altora? NU!

Îndrăgostită! Cineva mă întreabă dacă mi-e bine. Contează prețul unei greșeli care-mi va marca viața? Pe moment e bine!

Copilul plânge sfâșietor, nu știu ce să-i fac, eu însă-mi sunt un copil...o palmă care mă amețește îmi dezvoltă la repezeală instinctul matern și îmi încremenește sufletul." vaco, fă-o să tacă că va ia dracu pe amândouă"!

◆Nu mai sunt o mână de om, sunt o femeie singură cu un copil. Mă uit la viață- ce să mă fac eu cu tine, draga viață? De unde să o încep? Umblu prin vecini: "dă-mi o cană de făină să-i fac fetei niște clătite"...la altă casă, "dă-mi o cană de lapte, tante D"...

◆Îmi strâng primul salariu în mâini voi cumpăra pâine și lapte și.... DE UNDE? Am cartelă de pâine? Nu am! Există ceva de mâncare pe piață? Există mâncare atât de puțină! și eu sunt la 3 km, trebuie să mă scol la 2-3 noaptea să stau la rând, coșmarul tinereții mele Să merg singură prin întuneric, să iau o bucăciță de carne ...mă dor atât de tare oasele și mi-e atât de frică! Și totuși grași erau și atunci ca și acum. O mână de oameni, cu cefele slăbinoase, ne conduceau și toți tăceam mâlc! Cu capetele plecate, palizi toot încercam să supraviețuim, și-atunci ca și acum. Aveau acces la bunătăți doar ei, noi ne îmbrăcam cenușiu, maroniu, șters... o stofă gri sau albastră era deja lux. Am 14 ani și sunt îndrăgostită de un coleg, cu un an mai mare. Vine Paștele și tânjesc după ceva de îmbrăcat, de am coșmaruri. Intre două certuri mama și tata iau semeța decizie să facă o rată - ca atâția alții și să cumpere câte un rând de haine. Mi se pare că nu mai termină de semnat hârtii, ca și acum. Stau în magazinul imens, etajat, aproape gol cu costumul meu albastru închis din două piese, îl păzesc din priviri și mă imaginez în el. Mă văd aproape frumoasă, în bluza încheiată până la gât și fusta puțin lărguță, cloș, obligatoriu până la genunchi. Nu mai știu dacă am mâncat dar plec pentru câteva minute să-mi caut părinții, să trag de ei să vină odată, că se închide magazinul. Bănuiesc unde să merg- se cinstesc reciproc, au făcut ceva- mi-au luat haine! Hai mama, că pleacă doamna vânzătoare! "Of, ce copchil! Hai, hai Ioane!" Impleticindu-se bine, ajungem la magazin, costumele lor sunt încă pe umerase, în naivitatea mea cred că doamna vânzătoare l-a păstrat undeva și pe al meu. "L-am vândut, l-a vrut o fată, a venit cu mă-sa ce aveam să-i spun?" Nu-mi vine să cred! În tot magazinul nu mai are nimic pentru mine. Nu plâng, ies val-vârtej și plec peste deal acasă, singură. Primesc și înghit o primă și aspră lecție a dezamăgirii în viață și mai învăț ceva care mă descumpănește serios; cum o doamnă- nu e o doamnă? Cuvântul ei...?

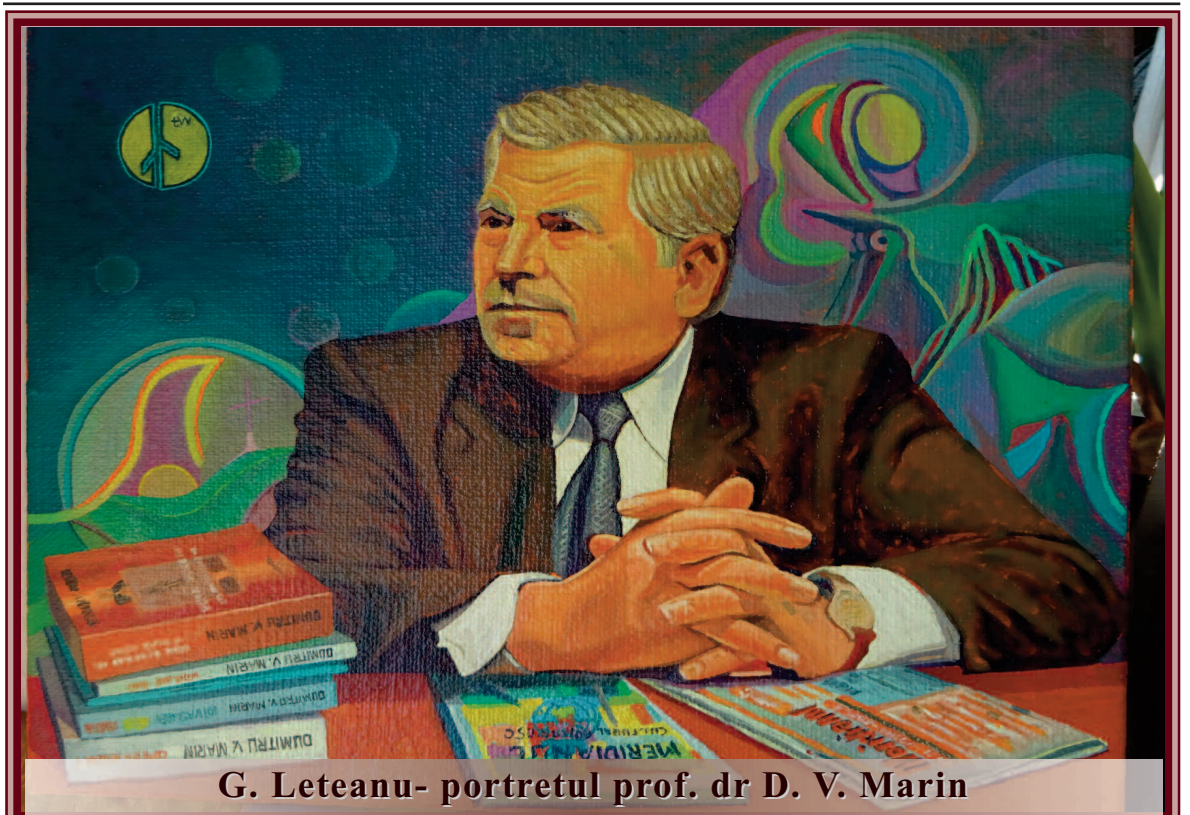
Proiectele europene, e prima oară când mă simt OM și sunt și eu bună de ceva!

Angajată la un liceu de prestigiu!

Îmi scot de pe mâini ultimul inel, să fac sărbătorile, iau bani de la amanet; Sunt profesor-doctor în România, anul 2015.

Sunt o femeie singură!

Monica Luminița Cozmei
(continuare în numărul următor)

G. Leteanu- portretul prof. dr. D. V. Marin

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

GHIOCELUL

Cine-i acest curajos
De dă zăpada pe jos,
Se luptă cu Baba Iarnă
Și de-i greu n-o ia la goană?

Firav, mic, cu-o tulpiniță
De n-o vezi în grădiniță,
Trei petale albe-n floare
Ca un clopoțel, nu mare!

Două frunze mici și verzi
Uită-te ca să le vezi,
Fiindcă asta-i tot ce are:
Ghiocelul, prima floare!
Lăcrămioara-Iolandina IVAN

De Mărțișor

Mai dă-mi, de Mărțișor, o zi cu soare,
Mai dă-mi încă- o speranță a gestului duios,
Mai dă-mi și-un ghiocel plin de candoare,
Balsamul pentru suflet, ales și prețios.

E primăvară-n noi și-n fiecare
Și inima-mi tresaltă în ritmu-i tumultos,
Mai dă-mi, de Mărțișor, o zi cu soare,
Mai dă-mi încă-o speranță a gestului duios.

Și de va fi să scoatem din sertare,
Din intime seifuri tot ce e de prisos
Și-om arde-ncet, la foc de lumânare,
Să-ți amintești de clipa când te-am rugat frumos,

Mai dă-mi, de Mărțișor, o zi cu soare...
Mihai Caba

VREAU SĂ REZIST

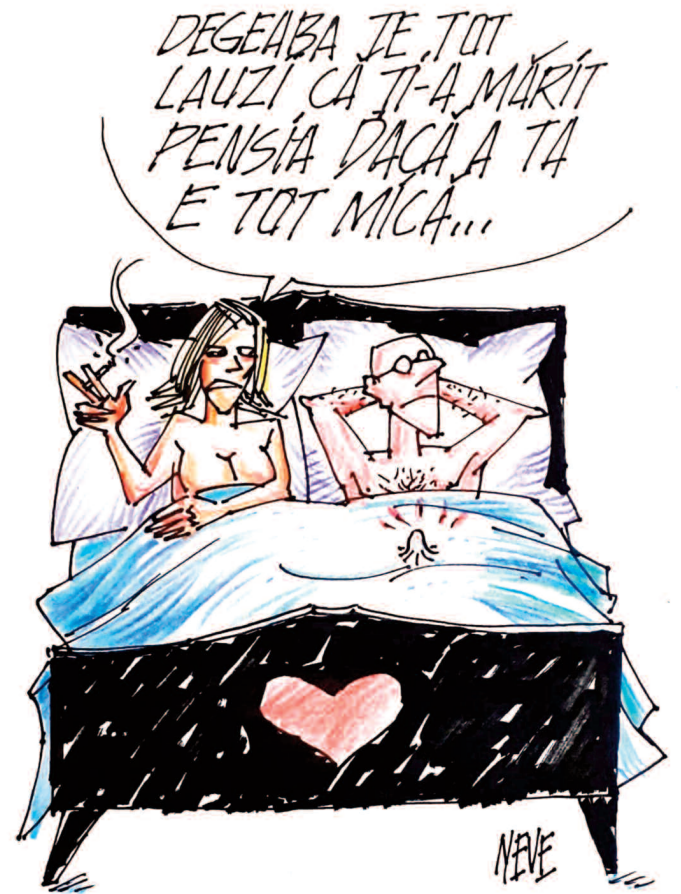
Nu vreau să fiu bogat
Doar să am călduț pat
Și o inimă bună,
Mâncarea gustoasă
Și-o muzică ne bună.
Nu vreau să fiu trist
Că viața e scurtă,
În Domnul rezist
Cu dragoste multă.
Nu vreau să fac rele
Doar bine aș vrea.
Comoară de biruri pe cap
În zilele ce curg,
De ele nu scap.
Nu vreau să fiu singur
Tenebre gânduri mă însoțesc.
Și pe ale vieții valuri
Ca o frunză-n vânt, mă regăsesc.
Și mă duc, mă duc pe drum,
Trec ore, clipe, zile. Îmbătrânesc,
Sfârșitul e pe aproape acum,
Doamne ajută, să mă mântuiesc.

Ionel DORIN**MAMA**

Cine spune, dragii mei,
Ce e mama pentru ei?
Este stea, este o floare,
Este ce-i frumos sub soare?

Este-un înger, o comoară,
Veșnic urcă și coboară...
Este drum, este cărare,
Este bucurie mare?

Este cea ce și-ar da viața.
Este ziua, dimineața,
Este ce-a lăsat mai sfânt
Dumnezeu pe-acest pământ!
Lăcrămioara-Iolandina IVAN

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu**Epigrame***Din volumul Ping-pong cu stele de carton***SCARA SPRE PARNAS**

Că scara ar fi tras-o Păstorel,
E fals, căci toți acei ce îl urmează
O fac din epigrame, ca și el...
Dar dacă-s proaste, treptele cedează.

EFICIENȚĂ

La noi chiar nu contează postul,
Sau mediu-n carea-ar activa,
Căci fiecare-și știe rostul
Cînd este rostul de ceva!

CANDIDAȚII

Cînd neluștînd obțin victorii
În funcții prime sau adjuncte,
Vor fi desigur și-n istorii
Citați mereu... la puncte, puncte...

ASPIRANT

Voia în funcții mai înalte
Și nimeni nu a regretat,
Căci totuși merita să-l salte...
Și azi în zori, chiar l-au săltat!

ADEPTELE M.I.S.A.**ȘI CĂLĂTORIA ÎN ABSOLUT**

Cînd văzui cum corpul li s-a
Răsucit spre absolut,
Drept să spun și mie MI S-A
Făcut poftă să mă... mut.

ADMIRATĂ

I-a spus să-și ia adio, din păcate,
Că mulți o vor, iar dînsul n-o încîntă;
Și la valoarea lui, i-a dat dreptate...
Cei mulți la marfă ieftină se-avîntă.

MÎNCARE DE REGIM

Nici mult, nici gras, nici sare în exces
Și nici prăjeli, că-s tare-afurisite,
În schimb, conform regimului,
mai des
Putem servi răbdări, dar neprăjite!

ARESTAT

Stresat, sătul de viață și de toate,
Un singur gînd i-aduce alinare,
Că pentru-amici va face tot ce poate...
Încît să stea cu dînsul... la răcoare.

LA MASA ROMÂNILOR

La noi cam totul la străini le place
Sarmale, mici, cîmații fripti pe plită,
Cu drag servim, dar orișice am face,
Le-am sta în gît de vor să ne înghită!

CIOBAN MODERN

Privind pe laptop printre oi la sfină,
Cum Veta lui mulgea de zor Bălaia,
Gîndi profund, cu „șoricelu”-n mînă,
La-ndemnul salvator: alege oaia!

Gheorghe BĂLĂCEANU**BANCURILE SĂPTĂMÂNII!**

Te încălzesc fără creșterea facturii la gaze!

de la

Georg Barth

colaboratori

*Pancarte la Grădina Zoologică din Havana:**Înainte de 1960: „Vă rugăm să nu hrăniți animalele.”**Între 1960 și 1989: „Vă rugăm să nu luați mâncare de la animale.”**După 1990: „Vă rugăm să nu mâncați animalele.”**Subiecte care se vor da în 2025 la BAC:**1. Se dă un triunghi cu unul din unghiuri de 30 de grade și perimetrul de 120 de cm. Colorați-l.**2. Scrieți o strofă favorită dintr-o manea de-a lui Florin Salam. Dacă nu ați învățat să scrieți, nu-i problemă, important e să știți să o cântați.**3. Recitați Luceafărul în gând. Bifați DA, dacă ați reușit și NU, dacă nu. Oricum, orice ați bifa, se acordă 3 puncte.**4. Se dau două linii drepte paralele. Se trag pe nas.***Cornelia Ursu**

◆ Nu știu cum e la voi, dar la noi dacă vine cineva în vizită cu 3 litri de pălincă, este considerat rudă!

◆ Când ți-o trage Enel-ul se numește regularizare!

◆ E atât de frig încât mi-a crăpat piatra de la rinichi și mi-a înghețat apa la genunchi!

UMOR

Sub semnul destinului

(continuare din numărul trecut) aproape identic cu cel de la dus. Doar la Iași, în așteptarea

La această manifestare au mai fost prezenți și alți artiști plini de talent. Dacă nu am reținut toate numele sau dacă pe unii i-am omis, nu a fost intenționat. Toți au avut prestații remarcabile. Cu siguranță, anul viitor voi participa din nou și voi avea ocazia să îi cunosc mai îndeaproape.

Cele trei ore cât a durat festivitatea de premiere au trecut pe nesimțite. Nu ne mai rămăneau decât treizeci de minute pentru a ne face intrarea în sala unde urma să aibă loc Balul Poeților. Sunt, în general, o persoană foarte punctuală, așa că mi-am făcut apariția cu cinci minute înainte de ora stabilită. Văzând mesele deja ocupate, am realizat că toți participanții înscriși pentru bal nu pierduseră niciun moment.

Nu cunoșteam pe nimeni; abia dacă schimbasesem câteva cuvinte cu cei doi organizatori. Mesele erau frumos decorate și pline de bucate, ca la mama acasă. Cred că nu am apucat să gust mai mult de șapte feluri, deși erau peste douăzeci. Atmosfera de sărbătoare s-a instalat rapid: s-a cântat, s-a recitat, s-a râs, s-a dansat, s-au oferit cărți cu dedicații și am avut chiar bucuria ca unul dintre poeți să-mi cânte, în mod special, un cântec în limba franceză.

De când am plecat din țară, nu mai dansasem decât la Arad, în 2018, la premiera piesei mele de teatru „Moștenirea”, an în care am organizat deja un schimb cultural franco-român. Atunci am dansat două ore fără să mă opresc. În seara balului am dansat aproape patru ore, cu mici pauze, și am realizat cu bucurie că nu uitasem nimic din frumoasele noastre dansuri tradiționale.

Am pierdut însă câteva dansuri, pentru că, împreună cu jurnalista Doina Guriță, rămasă la Iași, am dialogat mai bine de jumătate de oră, trimitându-i fotografii și filmări. M-am retras înainte de miezul nopții. Puțini au observat plecarea mea; pentru ei, sărbătoarea era în toi.

M-am schimbat, mi-am luat paltonul și ghetele și am făcut o plimbare de aproape două ore prin parc. Cred că am reușit să dorm doar vreo trei ore. Când am părăsit hotelul, am făcut-o cu pași de pisică, pentru că era cufundat într-o tăcere glacială, asemenea gerului de afară. Îmi părea rău că nu mi-am luat rămas-bun de la minunata doamnă Veronica Simionica Hasanaș.

Știind că în acea zi urmau să fie vizitate celebrele crame de vin, mi-am spus că, spre seară, după ce voi ajunge la Bârlad, la nora mea, îi voi da telefon pentru a-i mulțumi pentru frumoasa organizare și pentru munca depusă. Însă nu a mai fost nevoie: era chiar la recepție. Bucuria revederii a fost reciprocă. Mi-a mărturisit că, știindu-mi numele, intenționa să-mi trimită un mesaj în acea seară. Un mesaj pentru ce? Pentru a mă felicita pentru mine însămi, pentru ceea ce sunt.

Înainte de a ne despărți, cu promisiunea de a ne revedea, probabil la festivalul pe care intenționez să îl organizez în Franța, am immortalizat momentul prin câteva fotografii. Taxiul meu mă aștepta deja, așa că m-am grăbit să urc, iar ea a rămas lângă mașina lor. Din curba care urca spre oraș am văzut-o făcându-mi încă semne.

Drumul de întoarcere a decurs fără incidente,

trenului, am vrut să cumpăr o sticlă de apă și un corn de la unul dintre chioșcurile din fața biroului de bagaje. Doi adolescenți de aproximativ șaisprezece ani, care aveau patru sticle de băuturi așezate pe un suport din plastic, auzindu-mă vorbind la telefon în franceză, s-au repezit asupra mea. Unul a încercat să-mi smulgă geanta de pe umăr, iar celălalt s-a aruncat pe valiză ca pe o sanie.

Le-am vorbit românește. Au fost luați prin surprindere, s-au retras câțiva pași, dar au început să mă insulte. Lumea trecea nepăsătoare, ca și cum nu ar fi văzut sau auzit nimic. I-am amenințat că incidentul nu se va termina ușor și că voi anunța poliția. Nu știam atunci de existența numărului 112; altfel aș fi rămas acolo să îi aștept.

M-am îndreptat spre gară și am văzut o mașină de poliție. Un domn îmbrăcat în uniformă tocmai își pune telefonul în mașină și își aprindea o țigară. I-am explicat situația. Mi-a spus să intru în gară, să ies pe partea dinspre linie, să fac stânga și să caut biroul poliției feroviare.

Ușa era închisă. Am văzut un număr de telefon, l-am format, iar după câteva momente ușa s-a deschis. Mi-au ascultat povestea, mi-au spus că vor trimite pe cineva și că pot să-mi continui liniștită drumul.

M-am întors la locul unde fusem agresată. Nici urmă de cei doi adolescenți. Am privit spre locul unde îl văzusem pe polițistul de mai devreme, fumând liniștit, în timp ce dintr-o ușă ieșea un alt agent. Nu am mai avut timp să caut răspunsuri. Mai aveam doar opt minute pentru a traversa gara și a ajunge la linia trei.

Am plecat spre Bârlad cu un gust amar, însă știam că odată ajunsă la destinație atmosfera va deveni mai plăcută și plină de căldură, datorită revederii cu nora mea. Îmi pot imagina ce vor gândi unii cititori: „O soacră nerăbdătoare să-și întâlnească nora?!” Poate vor crede că nu sunt în toate mințile. Dragii mei cititori, sunt foarte bine. Nora sau ginerele sunt și ei, la rândul lor, tot copiii noștri!

Pe data de 12 eram așteptată la Vaslui. Primul drum a fost la domnul Marin V. Dumitru, o întâlnire pe care o aștept cu bucurie și nerăbdare de fiecare dată. Am stat doar vreo două ore, pentru că eram așteptată la Biblioteca „Nicolae Milescu Spătarul” de către doamna bibliotecar Liliana Moga. Întâlnirea era programată de câteva luni bune. Mă aștepta cu nerăbdare pentru a-mi pune autografele pe cărțile mele aflate în bibliotecă. Întrevederea noastră nu putea dura mai mult de o oră, deoarece eram așteptată la o ședință UZPR.

La această manifestare au fost prezenți și alți artiști talentați. Dacă nu am reținut toate numele sau dacă pe unii i-am omis, nu a fost intenționat. Fiecare dintre ei a avut prestații remarcabile, iar atmosfera a fost cu adevărat inspirațională. Sunt convinsă că, anul viitor, voi participa din nou și voi avea astfel ocazia să îi cunosc mai îndeaproape.

(Continuarea în numărul viitor)
Viorica Câmpeanu Laurent

DIN
PUBLICAȚIILE
COLABORATORILOR

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ALEXANDRU IOAN CUZA ÎN CONȘTIINȚA ROMÂNILOR

(continuare din numărul trecut)

ÎN PRIBEGIE

Alexandru și Elena Cuza aflați la Băi la Ems au trimis colonelului Pisoschi o scrisoare pentru soția lui Carol Davila, mulțumindu-i pentru ajutorul pe care l-a dat familiei foste domnitoare, în luna februarie 1866 și un inel pe care să-l poarte Pisoschi în amintirea lui Cuza. Au mai trimis o scrisoare lui Vasile Alecsandri, prietenul lor, care deșeptat de viața politică s-a retras la moșia sa de la Mircești, Județul Roman. Aflând că nu se poate întoarce în țară ca simplu cetățean, Alecsandru Ioan Cuza a condus-o pe soția sa cu copii, până la granița Moldovei, el mai rămânând câteva zile la Lemberg, unde Ion C. Brătianu a trimis pe prefectul de Suceava, rudă a lui Alexandru Ioan Cuza să-i anunțe refuzul guvernului de a reveni pe teritoriul României.

Supărat de atitudinea guvernului, Cuza a scris o scrisoare lui Carol I, rugându-l să-i aprobe revenirea la proprietatea de la Ruginoasa, Jud. Iași, ca simplu cetățean, pentru a asigura condițiile materiale pentru copii. Domnitorul Carol I i-a refuzat cererea, pentru-că știa că poporul îl iubea pe Cuza. Nemulțumit de intrigile anumitei prese din Paris, în septembrie 1867, după ce Elena și copii s-au înapoiat de la Ruginoasa, Cuza s-a mutat cu întreaga familie lângă Viena, la Dubling, unde și-a cumpărat o vilă cu parc. De aici mergea mai ușor la Baden, la Biarritz, pentru a-și îngriji sănătatea.

În anul 1868, diplomatul Gramont îi propunea lui Cuza să revină pe tronul României, Franța acuzându-l pe Carol I că se implica în aducerea pe tronul Spaniei a unui prinț Hohenzollern, încercuind statul francez. La discuții a participat și fostul secretar al lui Cuza francezul-belgianul Baligot. În curând avea să înceapă războiul Franței cu Prusia. În această situație, Franța urmărea înlocuirea lui Carol I cu Alecsandru Ioan Cuza. Fostul domn a răspuns clar și sincer: „Nu mă interesează răzbușarea pe Carol I, pe marii moșieri și pe liberali. Numai în situația când România ar fi amenințată de o mare primejdie și s-ar impune prezența mea... în ziua aceea ași accepta, oricât ar putea să mă coste”. Familia Cuza a fost nevoită să arendeze moșia de la Ruginoasa lui Docan, vărul lui Alexandru. Acesta decedă și soția sa Smărăndița era și mai delăsătoare în trimiterea sumelor de bani, care-i erau foarte necesare familiei lui Cuza, aflată printre străini.

Infiltrarea capitalului străin în economia României, îndeosebi în construcția Căilor ferate și în extracția și prelucrarea țiteiului, exportul de capital, precum și alte domenii au creat probleme foarte grave de ordin economico-social ș.a. în România.

La această situație s-a adăugat alegerea lui Alecsandru Ioan Cuza, în ianuarie 1870, în calitate de deputat de Mehedinți, în colegiul al 4-lea, adică al țăranilor, pe un loc rămas vacant. Mandatul a fost validat de Camera deputaților. Președintele Camerei i-a trimis o telegramă lui Cuza la Viena, invitându-l să-și ia locul în Adunare, alături de ceilalți deputați. Fostul Domnitor a refuzat mandatul, cu

atât mai mult că, Carol I chipurile accepta înapoierea în țară a lui Cuza, prevalându-se de loialitatea și patriotismul său. Carol uitase că în anul 1867 s-a împotrivit cererii lui Cuza, de a veni la moșia de la Ruginoasa, hotărât să ducă o viață liniștită pentru creșterea copiilor.

Cu tot tratamentul făcut în Franța și Austria starea sănătății lui Cuza s-a înrăutățit, medicii sfătuindu-l să meargă în Italia la Florența. Familia Cuza a vândut casa de lângă Viena și a plecat la Florența, unde a cumpărat o mică vilă, care multă vreme i-a purtat numele. Și aici au fost primiți oaspeți din România care-i propuneau să candideze în calitate de Domnitor al țării. De fiecare dată a răspuns cu demnitate că este târziu, starea sănătății împiedecându-l să mai rezolve grelele probleme cu care se confrunta patria sa.

De reținut că Maria Obrenovici a însoțit peste tot familia Cuza și s-a cazat, de fiecare dată, la un hotel apropiat de vila familiei Cuza. Principesa Elena era înțelegătoare cu ea, acceptând să-și vadă copiii când dorea, deși frații ei îi cereau să divorțeze de Alexandru. Maria Obrenovici a murit de o boală cronică la stomac, la trei ani după Al. I. Cuza și a fost adusă și înhumată la Spitalul Sfântul Spiridon din Iași.

În anul 1873, familia Cuza s-a mutat la Heidelberg pentru a crea condiții bune de studiu copiilor. Trecând munții Alpi, fostul domnitor a răcit pe drum, ajungând la destinație bolnav. Medicii au crezut că este o răceală obișnuită, însă a fost o boală de inimă.

Alexandru-Ioan Cuza s-a stins din viață la data de 15/27 mai 1873, ora 1:30, sub privirile neputincioase ale soției sale și ale medicilor, la Hotelul „Europa”, din Heidelberg (Germania), care-l găzduise până în ultima clipă a vieții. Pe certificatul de deces, principesa Elena Cuza a tăiat locul nașterii București, scriind, corect, Birlad. După obținerea pașaportului de către agentul diplomatic al României la Berlin, Theodor Rosetti (fratele Elenei Cuza), la data de 24 mai rămășițele pământești ale fostului domn au fost transportate în țară, cu trenul mortuar și au ajuns la Ruginoasa, județul Iași, la data de 27 mai 1873.

Alexandru-Ioan Cuza a fost înmormântat, la 29 mai 1873, în incinta bisericii din curtea conacului familiei de la Ruginoasa, care fusese cumpărat de la Mihail Sturza, vărul principesei Elena Rosetti-Cuza. La slujba religioasă au participat mii de țărani, precum și prietenii devotați, din rândul cărora nu au lipsit: Vasile Alecsandri, Costache Negri, Mihail Kogălniceanu, Petre Grădișteanu, Petru Poni. În cuvântul omagial rostit la mormântul lui Cuza, Mihail Kogălniceanu spunea: „Nu greșalele lui l-au răsturnat, ci faptele cele mari”. În ianuarie 1944 osemintele domnului Cuza au fost depuse la Biserica „Trei Ierarhi” din Iași, alături de osemintele fostului domnitor al Moldovei, Dimitrie Cantemir (martie-aprilie 1693 și 1710-1711).

col. (ret.) Constantin CHIPER
(continuare în numărul următor)

WWW.TVV.RO

COLȚUL CU POEZIE

Mircea Dorin Istrate

Crângul nostru, cu noroc

Crângul nost' cu-a lui cărare, șerpuită și cuminte,
Urma pașilor de-atuncea și acum ne-o ține minte
Și în taină el necheamă, să ne pierdem prin umbrare
Și ferți de-a ei frunzișuri, cuib ne facem spre-nserare,
Într-un loc ce nimeni știe, într-o rariște de-alun,
Iară luna când răsare, fie paznicul nost' bun.

Și-apoi lasă vrerea noastră să îmi facă ce ea știe,
În a dorurilor farmec și-n a ei ucenicie,
Ca un rai apoi ne-om face din clipite-mbucurate,
Din visări abia șoptite, jurăminte neuitate,
Până când din păpurișuri, luna noptii-mi va răsare,
Poleind cu-a ei lumina, tainuita cea cărare.

Doamne, cum de-o vreme-ncoace, a mea inimă tot cere,
Timpul ce-a avut odată, gust de rai și dulce miere
Și-apoi încă pe de-asupra crângul, ce-i de-acum pădure,
Cu cărări ce-acu-s bătute tot cu rugi de dulce mure,
Unde-o tânără codană, cu-al ei dulcele odor,
Îmi îmugurea iubirea, pe-n serări, cu luna-n nori.

Eu aprind de-acum în mine, lumânarea neuitării
Și în picuri grei de lacrimi, pe cărarea înserării,
Scormonesc cenușa-n vatră, pentru focul ce se stinge,
Îndulcind clipa uitării, sub un cer din care ninge,
Fulgi ce-s clipe dintr-o vreme ce-am trait-o-n pământesc,
Azi, când sunt tot mai aproape, de preasfântul cel cersesc.

Doamne, lasă-mă a face cuib de rai din cela crâng,
Și acol, pe locul cela, pe aceia să mi-i strâng,
Ce în dulcea tinerețe mi-au bătut a lui cărări,
Cu codane-nmugurite de-a iubirilor răbdări,
Iar de-or cât frunză, iarbă, însfințește cela loc
Și mi-l fă să fie Doamne, nesfârșit, într-u
noroc.

„Cultura și mai ales jurnalistică
vasluiană din ultima jumătate de secol este
magistral reprezentată prin grupul său de presă
și prin operă de Prof. dr. D.V. Marin. El este cel
mai ve-ritabil lider cultural al generației.”
Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor-Iași

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Adoptă un suflet

Asociația Șerby Rescue & Adopt
tel: 0742 754 156

tel:
0742 754 156

**ADOPTAȚI
RESPONSABIL!**

Căței care au fost abandonate pe străzi, în păduri, pe șosele își așteaptă un cămin și un stăpân. Un prieten pe viață

Oferim spre închiriere 2 camere, baie bucătărie la casă.

Vaslui, zona centrală.

Preț avantajos

Relații puteți obține la telefon 0744.231380

COMUNICAT DE PRESĂ

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII CELEBRATĂ DE POLIȚIȘTI

Pe o superbă dimineață de primăvară, doamnele și domnișoarele din județul Vaslui au fost celebrate cu flori de polițiștii care au încercat să le însenineze spiritul și începutul de primăvară.

Polițiștii au oferit pe stradă și în trafic flori și urări calde doamnelor și domnișoarelor, în semn de apreciere și recunoștință pentru rolul important pe care-l joacă în societate și în viețile noastre.

Activitatea reprezentanților Inspectoratului de Poliție Județean Vaslui a fost răsplătită cu zâmbete și mulțumiri de doamnele și domnișoarele întâlnite. Ne dorim ca acest demers să rămână o tradiție frumoasă, care să aducă un strop de bucurie în plus în viața femeilor!

Polițiștii Inspectoratului de Poliție Județean Vaslui urează LA MULȚI ANI tuturor celor care sunt soții, mame, bunici, fiice sau surori!

Vă mulțumim pentru tot!

Închiriez hală și garaj

Relații puteți obține la telefon 0744.231380

Filiala UZPR Vaslui Organizează Sărbătorile Culturale Marin 85

Momentul final Marți 28 aprilie 2026:

- lansarea cărții

**Marin 85 - repere istoriografice
în cultura regională moldoveană**

- simpozionul internațional

- spectacolul omagial

**Pentru publicarea materialelor dumneavoastră în
ziar/revistă**

textul trebuie să respecte următoarele reguli:

- *textul trebuie trimis în format Word, editabil, de preferat cu caractere Times New Roman.*
- *numele fișierului Word este bine să conțină și numele dumneavoastră,*
- *la fel și pozele - de preferat format jpg.*
- *materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.*
- *vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.*

Vă dorim multă inspirație și putere de muncă.

Cu drag, redacția.

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Meridianul

Televiziunea Vaslui on-line

Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Daniela Gifu
Tehnoredactare: Bîrlădianu Elena
Secretar de redacție: Dorin Ionel

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553

Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.

Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
Iași

Abonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și Bârlad

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

*Stimate Doamnă
prof. dr. Dumitru V. Marin,
cu noul volum "Am fost odată..." ați obținut, indubitabil, reușita vieții D-voastră, pe care mulți dintre iluștrii noștri scriitori și-au dorit să o obțină, printr-un Jurnal propriu. Ei, bine, în cazul recentului Dv. volum "Am fost odată...", acesta e mai mult decât un Jurnal. Este o frescă monumentală a vieții D-voastră, interpusă între cele 10 momente social - istorice pe care le-ați traversat în trăirea biografică, animat de "umbra unui gând de a zbură spre mari înfăptuiri"*

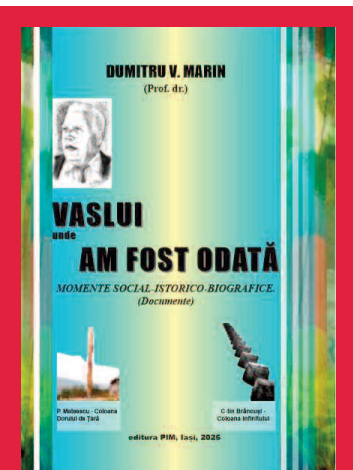
Și, Slavă Domnului, că le-ați reușit înfăptuirea, de-a lungul celor 83 de ani ai vieții. Mărturii probatoare sunt, desigur, fotografiile revelatoare, care vă însoțesc scrierea, ce alunecă frecvent între „agonie și extaz”, fiind presărată, deopotrivă, de inspirate frânturi de lirism, dar și de clipe de tragism ale istoriei trăite.

O carte monumentală prin dezvăluiri uluitoare și printr-o construcție inimitabilă, în care autorul își scrie și prefața și postfața, dar și rezumatul acesteia!

În același timp, o carte - document, cu cele 475 de pagini ale sale, care înmănușează o istorie românească neromanțată, trăită întru crezul iubirii de neam, de țară, de familie, de contemporaneitate.

Mă bucur să fi citit această carte memorabilă și să constat cu bucurie că am făcut și fac parte, în calitate de prieten, din lumea lui Dumitru V. Marin, "omul muncii sale, imposibil de egalat vreodată".

*Felicitări, Profesoare!
Mihai Caba*

Prof. dr. D.V. Marin și Revista „Meridianul Cultural Românesc” la ceas aniversar

Destinul unui om ajuns în cel de-al 85-lea ceas al vieții este, în egală măsură lesne, dar și greu de conturat. Lesne, pentru că stau măturie realizările sale incontestabile, dar și greu, pentru că volumul imens și diversitatea informațiilor care-l privesc este aproape imposibil de cuantificat. Sprijinul vine tot de la domnia sa, care, cu migală, a notat ori de câte ori a fost nevoie, amprenta inconfundabilă pe care a așezat-o pe viața culturală a acestui spațiu, atât de vitregit material și spiritual de-a lungul timpului, ceea ce, așa cum însuși domnia sa a ținut să sublinieze, explică munca asiduă pentru promovarea valorilor-personalității, inițiative, realizări notabile ș.a.- care fac cinste județului Vaslui.

Reprezentativă pentru publicistica românilor de pretutindeni este Revista „Meridianul Cultural Românesc”, una dintre publicațiile culturale importante apărute în județul Vaslui în perioada contemporană. Fondată în anul 2015 de profesorul, jurnalistul și scriitorul Dumitru V. Marin, revista are ca obiectiv principal promovarea culturii române, a literaturii și a valorilor spirituale naționale, oferind în același timp un spațiu de afirmare pentru autori din România și din diaspora.

Primul număr al revistei a apărut la 1 februarie 2015, fiind editat sub egida grupului de presă „Cvintet Te-Ra”. De la început, publicația s-a remarcat prin caracterul său interdisciplinar, reunind texte literare, studii critice, eseuri, articole de istorie și cultură, interviuri, cronici de carte, dar și materiale dedicate educației și spiritualității. Prin această diversitate tematică, revista urmărește să reflecte complexitatea fenomenului cultural românesc contemporan reunind pagini de poezie, proză, teatru, eseu, critică literară, istorie culturală, dar și spații dedicate tinerilor autori. Aceste rubrici oferă cititorilor o imagine amplă asupra creației literare și a cercetării culturale actuale. În același timp, revista promovează dialogul între generații și între diferite domenii ale culturii.

Revista a reușit, de asemenea, să susțină numeroase inițiative culturale, precum lansări de carte, simpozioane, conferințe sau evenimente dedicate limbii române și patrimoniului cultural. Prin aceste activități, „Meridianul Cultural Românesc” devine nu doar o publicație editorială, ci și un factor activ în viața culturală a comunității.

Un rol central în dezvoltarea revistei îl are fondatorul și coordonatorul acesteia, Dumitru V. Marin, profesor, jurnalist și scriitor vasluian. Prin activitatea sa editorială și prin articolele publicate, acesta a contribuit semnificativ la conturarea profilului cultural al revistei și la promovarea autorilor din județul Vaslui. Unul dintre rolurile principale ale revistei este acela de a sprijini și promova autorii vasluieni. În paginile publicației sunt prezentate texte literare, studii, articole de istorie locală, cronici de carte și eseuri semnate de autori originari din județul Vaslui. Astfel, revista oferă o vizibilitate importantă creațiilor literare și activităților culturale desfășurate în această regiune.

Un aspect important al revistei „Meridianul Cultural Românesc” îl reprezintă deschiderea sa către colaboratori din diverse zone geografice. Pe lângă autori din județul Vaslui și din alte regiuni ale României, în paginile revistei publică și scriitori sau cercetători din diaspora românească. Această dimensiune internațională contribuie la consolidarea legăturilor culturale dintre comunitățile românești din țară și cele din afara granițelor.

Printre colaboratorii importanți ai revistei se numără și criticul literar Theodor Codreanu, originar din Huși, cunoscut pentru studiile sale dedicate literaturii române și în special operei lui Mihai Eminescu. Articolele sale publicate în revistă aduc contribuții valoroase în domeniul criticii și istoriei literare.

Un alt colaborator este Valeriu Lupu, medic și publicist, care a publicat în paginile revistei numeroase editoriale și articole de reflecție culturală și socială. Prin textele sale, acesta abordează teme legate de viața culturală și de evoluția societății contemporane.

În rândul colaboratorilor se regăsește și scriitorul Ioan Baban, autor de proză și publicistică, care a contribuit la revistă cu texte literare și articole de analiză culturală. De asemenea, Petruș Andrei, eseist și publicist, a publicat în paginile revistei studii și articole dedicate literaturii și culturii române.

Un alt nume prezent în paginile revistei este Simion Bogdănescu, autor și publicist, care a colaborat cu articole și materiale culturale. Contribuțiile sale se înscriu în efortul revistei de a valorifica tradițiile și patrimoniul cultural al zonei.

Pe de altă parte, volumul șterge diferențele dintre vârste, adunând în paginile sale vechii și noii, pe cei consacrați sau pe cei aflați la început de drum, care primesc astfel talentul pe care prin talent și muncă trebuie să-l înmulțească: seniorii ca Nicolae Balan, Ștefan Boboc, Ion Măcnea, Constantin Toma, A.D. Tudosie, Cornelia Vieru ș.a., la care se adaugă o generație dinamică și matură cu Gabriela Ana Balan, Mihaela Băbușanu, Laurențiu Chiriac, Cristian Lapa, Lucian Onciu, Cătălin Sîmpetru și mulți alții, care sunt în plin proces de afirmare și de confirmare. Spațiul devine însă amplu, făcând loc unor personalități de prestigiu național și internațional: președinți, miniștri, șefi de stat sau de guvern, diplomați pe care autorul a avut prilejul să-i intervieveze sau cu care, într-un fel sau altul, a avut un contact vizual sau verbal direct.

Prof. dr. Pavel TOMA
(continuare în numărul următor)

WWW.TVV.RO

SPIRIT = STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP merit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorimii mărturie din această epocă.

Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.

(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).

SPIRIT-STOP!!!

Dumitru V. MARIN

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)